

УДК 636. 082.454:615.36

Показники відтворної здатності свиноматок і причини її втрати

Маража М.М., Склярів П.М.
maxim1403@ukr.net

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

Вступ. Показники відтворної здатності основних свиноматок відображають основу технології, яка застосовується в тому, чи іншому господарстві та інтенсивність використання маточного поголів'я, перш за все, і економічну доцільність ведення галузі свинарства в цілому. Знання і рання діагностика основних причин, які призводять до розладів або втрати функції розмноження у даному виді тварин дозволяють вчасно і ефективно використовувати методи терапії і профілактики акушерської та гінекологічної патології з метою провадження строків виробничого використання самок.

Основними показниками відтворної здатності свиноматок в умовах свинарських господарств є кількість опоросів, показники заплідненості, неплідності та осіменінь, абортів і мертвонароджуваності, перегулів і вибракування та введення в основне стадо ремонтного поголів'я.

Незалежно від форм власності господарства (спецгосп, промисловий комплекс, фермерське або індивідуальне господарство) на основі показники відтворної здатності перш за все впливають умови повноцінної годівлі та технологія утримання тварин, від яких у прямій залежності знаходяться характер перебігу вагітності, родів і післяродового періоду, а наслідками фізіологічних розладів цих процесів є прояв неповноцінних статевих циклів, запальні процеси в органах статеві системи, анафродизія та значна кількість гінекологічної патології, яка спричиняє неплідність і вибракування великої кількості основного маточного поголів'я навіть при застосуванні біотехнологічних засобів відновлення, нормалізації, стимуляції та синхронізації відтворної функції у свиноматок.

Мета – визначити показники відтворної здатності свиноматок і причини її втрати.

Матеріали і методи дослідження. Досліди проводили в умовах державного підприємства “Дослідне господарство “Дніпро” Інституту сільського господарства степової зони НААН України Дніпровського району Дніпропетровської області.

Показники відтворення свиноматок в порівняльному аспекті вивчалися з урахуванням пори року, їх віку та аналізу звітно-облікової документації підприємства, показників і причин вибраковки самок, багатоплідності і збереженості приплоду. Враховували показники опоросів за рік, кількість проведених осіменінь, перегулів, кількість абортів, мертвонароджуваності поросят та вибракування вагітних свиноматок з різних причин, заплідненості та виходу приплоду на опорос.

Результати дослідження. За результатами дослідження встановлено, що від 509 осіменених свиноматок в осінню пору опоросилося 320 (62,9%) при 1,6% (8) абортованих та 3,9% (20) – таких, що вибули з різних причин під час вагітності. Показник заплідненості свиноматок у цю пору року склав 68,4% (348), а вихід поросят на опорос – 10,0. За осінній період з основного стада, за різними причинами, було вибраковано 102 свиноматки, що склало 17,5%.

У зимову пору з 650 свиноматок проявили статеву циклічність і були осіменені 556, з яких опоросилися 380 (68,3%), абортували – 6 (1%), вибули з різних причин вагітними – 15 (2,7%), а показник заплідненості становив 72,1% (401), при отриманні 10,2 поросят на опорос. За зимовий період із основного стада було вибраковано 142 свиноматки, що складає 25,5%.

За весняну пору було осіменено 525 свиноматок із 620, з яких 360 (68,5%) опоросилися, 5 (0,9%) – абортували і 18 (3,4%) – вибули під час вагітності, при 73% (383) заплідненості і 10,6 поросят на опорос. Вибракували із основного стада за весняний період 120 (22,8%) свиноматок.

В літню пору з наявних 640 свиноматок були осіменені 530, при 79,6% (422) їх заплідненості, з яких 397 (74,9%) – опоросилися, 9 (1,7%) – абортували, 16 (3%) – вибули під час вагітності та 131 (24,1%) – були вибракувані із основного стада, а вихід поросят на опорос склав 10,1.

Підсумовуючи результати аналізу неважко помітити, що як показники їх заплідненості, так і показники опоросів за порами року є найвищими влітку, навесні та взимку, а найнижчими восени.

Що стосується показників вибракування свиноматок, то вони також є найвищими в період зима-весна-літо, а найнижчими – в осінню пору року, на що слід звернути особливу увагу при вирощуванні ремонтного поголів'я і комплектацію ним основного стада.

У свиноматок до головних причин втрати відтворної здатності слід віднести: багаторазові і безрезультатні осіменіння (потенційна імунна неплідність) – 34,0%; післяродовий ендометрит – 10,1% та інша післяродова патологія – 12,9% (потенційна симптоматична неплідність), схуднення – 6,6% та ожиріння – 12,9% (потенційна аліментарна неплідність); відсутність материнського інстинкту – 10,1% (потенційна вроджена неплідність).

Висновки:

1. Результати аналізу показників відтворення свиноматок підтвердили високу мінливість динаміки репродуктивного циклу, в наслідок чого там отримують щорічно менше двох опоросів (1,6-1,7) та у середньому 10 поросят за опорос.

2. Заплідненість свиноматок впродовж двох тижнів після відлучення поросят не перевищує 70% при тривалості підсосного періоду 40–45 діб. Неплідними після кожного опоросу залишаються понад 20% свиноматок, більшість яких вибуває із основного стада і потребує заміни за рахунок перевірюваних або разових, що не завжди вдається зробити своєчасно.

Можна припустити, що при детальному вивченні причин втрати відтворної здатності свиноматок будуть виявлені й інші, які інколи залишаються поза увагою дослідників, а коливання показників цих причин у різних господарствах будуть також неодмінно помічені, адже в кожному окремому господарстві існує і безліч сприяючих причин.

УДК: 616-006:616.36:619

Клінічний випадок м'якотканинної ангіосаркоми у стафордширського тер'єра

Масліков С.М., Самойлюк В.В., Козій М.С., Голубев О.В.
maslikovs.62@ukr.net

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

Вступ. Останнім часом, завдяки розвитку можливостей сучасних методів діагностики з'ясовано, що пухлини органів черевної порожнини зустрічаються набагато частіше, ніж вважалося ще в недалекому минулому. До певного часу розвиток цих процесів перебігає безсимптомно. Рутинні методи діагностики не завжди дають змогу виявити новоутворення на ранніх стадіях розвитку. До сучасних методів діагностики в ветеринарній медицині можна віднести комп'ютерну томографію, УЗД та лапароскопічні методи. Висока ефективність діагностичних досліджень з використанням цих методів доведена у гуманній медицині, що підтверджується даними літературних джерел.

У зв'язку з коштовністю обладнання, комп'ютерна томографія рідко використовується у ветеринарній медицині, хоча на відміну від УЗД цей метод є більш чутливим, особливо за